

De “Nieuwe en Verbeterde Kerk”

<http://www.letusreason.org/>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de HSV of 1977. Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Wij zien vandaag tegen een enorme metamorfose aan die plaatsgrijpt binnen de Kerk. Sommigen noemen het een beweging van positieve alternatieven om als kerk werkzaam te zijn; anderen zien het als een trend. Wat wij waarnemen is dat velen bewegen van een bijbelse prediking naar een anekdotische verhalenvertellerij en het experimenteren met nieuwe methoden. Als het maar ‘werkt’ dan wordt het aanvaard.

Sommige welbekende namen hebben dit nieuwe paradigma¹ onderschreven en zijn er deel van gaan uitmaken. Er zijn leiders opgekomen die de manier waarop wij als kerk werkzaam zijn drastisch zoeken te veranderen.

Rick Warren

Deze hele beweging is veel groter geworden dan Rick Warren en zijn “Purpose Driven xxx”. Ze bezit nu een leven op zichzelf en wordt verder uitgebouwd door de velen die aansluiten bij het nieuwe paradigma. Warren heeft in zijn “Peace Plan” (vredesplan) aangekondigd: “wij hebben de intentie om in de 21ste eeuw de zendingsstrategie te heruitvinden”. “Zoals ik verklaard heb zal dit een nieuwe Reformatie zijn”. “Het zal een reformatie zijn van doelgerichtheid: wat de kerk DOET in de wereld”.

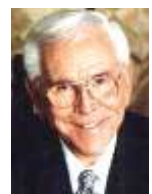
Op zijn best is dat een mengeling van zowel bijbelse principes als menselijke filosofieën (met marktgerichte praktijken); op zijn slechtst is dat een afwijken van het apostolische fundament waarop de kerk moet gebouwd zijn. Zie wat Jesaja zegt:

“Wee de kinderen, die afvallen, spreekt de HEERE, om een raadslag te maken, maar niet uit Mij, en om zich met een bedekking te bedekken, maar niet uit Mijn Geest, om zonde tot zonde te doen” (Jesaja 30:1).

Ieder moet voor zichzelf nagaan of die nieuwe wending in overeenstemming is met Gods Woord of niet. Wat wij echter ondervinden is dat het Evangelie zelf wordt afgezwakt, naar het peil toe van wat zij als potentiële consumenten zien, om de “kerkgrenzen te verwijderen”. Maar Jezus is God en Hij weet hoe Hij Zijn Kerk moet bouwen en Hij is daar al bijna 2000 jaar continu mee bezig. Onze probeersels om succesvolle zakenpraktijken in te schakelen om deze groei wat vooruit te helpen lijkt zielig tegenover Degene Die “is vóór alle dingen, en alle dingen bestaan tezamen door Hem” (Kol 1:17) en “alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht” (Hebr 1:3). “Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die wandelt temidden van de zeven gouden kandelaren” (Op 2:1).

Velen zijn zich niet bewust van wat er nu opkomt. Zij gebruiken hun gezond verstand niet en nog veel minder de Bijbel om te verstaan wat er gebeurt. Zij hebben geen idee waar naartoe de kerk zich aan het veranderen is. Binnenkort zal het voor hen te laat zijn om tot inzicht te komen.

Het Robert Schuller-model (gekend als dat van Rick Warren) is het wat vandaag wordt gepopulariseerd, waarbij men zich bedient van instructies van onkerkelijken (ongelovigen is een betere term) uit hun omgeving om een kerk kunnen bouwen die aan hen tegemoet komt. Men meent hen zo tot gelovigen te kunnen maken. Het nieuwe evangelisme is marktgericht. Zij komen samen voor een “good time” in een comfortabele kerk, met hippe muziek en ontspanning, en zij luisteren naar een pastor die zich op hun niveau plaatst, die moppen te vertelt en plezante verhalen, en dat alles besprenkeld met wat bijbelse relatering.

R. Schuller

Naarmate deze “zoeker-vriendelijke” methode wordt uitgewerkt groeit de menigte aan. Daarna rechtvaardigen zij zich door te zeggen dat God hun aantallen zegent. Is er dan niemand met Bijbelse

¹ Paradigma: model, voorbeeld.

kennis die ziet dat er hier wat misloopt? Een kerk vol krijgen is geen opwekking tenzij het hart van de mensen veranderd wordt.

Wegens zijn groot 'succes' worden Rick Warrens boeken en methoden de modernste manier om als kerk werkzaam te zijn. Velen die hun grenzen zoeken te verleggen gebruiken deze gechristianiseerde handelsstrategieën om zich een megakerk te bouwen.

Peter F. Drucker

Warrens mentor, Peter Drucker², zegt: “Alle instituten, inbegrepen die van overheid, **kerken**, universiteiten, enz., zullen meer onderling afhankelijk, meer markt- en klantgericht worden” (Peter F. Drucker *Leader to Leader*, nr. 1 zomer 1996). Dit vereist een compromis om een harmonieus werkende sociale relatie te bereiken tussen twee tegenover elkaar staande geloofssystemen. Als men dit doet met zowel het heilige (de kerk) als het seculiere (wereldlijke) dan moet dit op verscheidene manieren samenhangend worden geïntegreerd. Vandaag zien wij op verschillende niveaus deze synthese plaatsgrijpen.

Bob Buford is een van Druckers discipelen. Hij stichtte *Leadership Network* in 1984. Zij geloven dat er een nieuw paradigma nodig is voor de 21ste eeuwse kerk, met nieuwe middelen en hulpbronnen voor de opkomende jonge leiders van de kerk van morgen. *Leadership Network* werkt als een spilpunt dat alle ‘nieuwe paradigma’-kerken bevoorraadt en met elkaar verbindt. Bob Buford zegt: “De 21ste eeuwse kerk reformeert zich tot een dienstenwerking met meerdere facetten”.

Met hun wereldlijke methoden richten de kerkleiders zich tot de “consumenten”, door te denken zoals zij (postmodern) ³ denken, en door hen iets aan te bieden wat zij willen. Zoals een klant een bepaald product vindt en het in een bepaalde winkel koopt wegens zijn juiste kleur, grootte en prijs. Maar wij moeten dan wel niet vergeten dat wij mensen behagen en niet langer God. Geven wij hen wat zij volgens onze Heer nodig hebben óf geven wij hen wat zij wensen in hun zondige staat? Wij moeten weten wie wij dienen en wat de correcte manier is om te evangeliseren, anders kan het geen evangelisatie meer genoemd worden.

Om dit alles te begrijpen moeten we even stilstaan bij de grondslag en zijn invloeden.

P. Wagner

Peter Wagner, hoofdapostel van alle apostels, schrijft: “In diezelfde tijd begon ik kerkgroei te bestuderen onder mijn mentor Donald McGavran. Hij leerde mij categorisch te zijn in het ontdekken waar kerken krachtig groeiden en waarom God hen zegende. Niet eerder ontwikkelde ik ‘kerkgroei-ogen’ dan toen ik mij bewust werd van de reusachtige golf in de pinksterbeweging in Latijns-Amerika, in het bijzonder in Chili. Dus ging ik regelmatig daar naartoe en nam de pinksterbeweging waar” (Third Wave of the Holy Spirit, p.22-23).

Peter Wagner diende als zendeling in Boliviaë en werd in 1971 aangesteld bij de *Donald McGavran Chair of Church Growth* aan de *Fuller Seminary School of World Missions*. Hij werd de opvolger van McGavran en schreef vele boeken over kerkgroei. Hij werd bekend als een zendingstrategist aan het Fuller Theological College (dat nu een liberaal College is).

Kerkgroei pioniers waren altijd op zoek naar een reden waarom de ene kerk groeit en de andere niet. Als zij een methode konden vinden, een reden waarom, dan konden zij dat kopiëren en het laten

² “Many people have declared Peter Drucker the wisest of the business philosophers. ... Mr. Drucker’s books are the standard in MBA Programs across the world. He has revolutionized the thinking of the top executives in many of the world’s largest corporations...” <http://www.4expertise.com/drucker.html>.

³ Postmodernisme wil zeggen: datgene wat na het modernisme komt. Zowel het vertrouwen in de objectieve waarneming als in de algemeen geldigheid van het menselijk oordeels- / redeneervermogen heeft de postmoderne mens verloren. Alle waarneming is “theoriebeladen”. Daar wordt mee bedoeld dat ieder naar de werkelijkheid kijkt vanuit de eigen levenservaring en levensbeschouwing. De waarneming is niet objectief maar theoriebeladen. Er is dan geen objectieve kennis mogelijk. Niemand kan meer zeggen “zo is het, zo moet het”. Het modernisme wordt verachtelijk als “fundementsdenken” van de hand gewezen. De Bijbel zegt echter: “Dit vooral moet gij weten dat geen profetie der Schrift *eigenmachtige* uitlegging toelaat” - 2 Petrus 2:20. (A.P. Geelhoed).

Encarta 2002: “... Dit systeem, waarin een humanistisch mensbeeld en een optimistisch geloof in de rede centraal staan, is echter niet meer dan een ‘groot verhaal’. Het resultaat van deze breuk met de traditie is een relativistisch, en soms pragmatistisch denken dat geen criteria meer kan en wil aangeven om het ene standpunt boven het andere te verkiezen en zo bijvoorbeeld meent dat er geen waarden meer aan te geven zijn waarin een ethiek gefundeerd kan worden”.

gebeuren op een ander. Wagner die zich bezighoudt met het verpakken van methodologieën (d.w.z. geestelijke oorlogvoering) zag dat bepaalde pinkstergroepen in Latijns-Amerika groeiden, en een van de dingen die hij hieruit afleidde was dat mirakels, tekenen en wonderen de sleutel moesten zijn.

Peter Wagner definieert in zijn kerkgroeiboek waar het allemaal om gaat: “Een groep pastors, denominationale leiders, zendelingen, professors en andere christelijke leiders die toestaan dat hun bedieningen worden geleid door Donald McGavran en bevriende participanten in de Kerkgroei-beweging” (Church Growth: State Of The Art, 1986, p. 284, door Peter Wagner, Win Arn, Elmer Towns).

Het feit dat Wagner, die de leiding neemt in het nieuwe (valse) apostolisch/profetisch netwerk, een van de bronnen is kan geen toeval zijn (hij zegt: God stelt het fundament van de Kerk nu op zijn plaats). Evenmin kunnen we over het hoofd zien dat Rick Warren zijn doctoraat behaalde in 1993 bij Fuller onder Peter Wagner (*New Churches for a new Generation: Church Planting to Reach Baby Boomers. A Case Study: The Saddleback Valley community Church*). Het nieuwe paradigma komt helemaal van het Fuller Theological Seminary, jaren geleden.

Rick Warren, die vandaag aanzien wordt als de leider van deze nieuwe manier van kerken, kan moeilijk beweren dat het zijn voornaamste doel is begrip te verlenen aan Gods Woord, want in zijn Purpose Driven Life bestseller schrijft hij: “Het laatste wat vele gelovigen vandaag nodig hebben is naar een andere bijbelstudie te gaan. Zij weten reeds veel meer dan wat zij in praktijk brengen” (p. 231).

Ik heb ondervonden dat dit simpelweg niet zo is. Wij kunnen Gods Woord niet genoeg bestuderen, in het bijzonder van goede leraars die ons trek geven in meer. Als ik naar de kerk ga en iemand brengt een verklarende lering van het Woord, dan wil ik méér horen, niet minder. Maar dit is de modus operandi⁴ van de kerkgroei-beweging: minder is méér. Dit is het tegengestelde van wat Jezus zei: wij horen te leven van Gods Woord⁵. En als we dit veronachtzamen, zal dat in ons leven te zien zijn. Kijk gewoon naar de kerk in het algemeen en zie de anemische⁶ invloed die we op de wereld uitoefenen. Wij hebben behoefte aan MEER bijbelstudie. In feite moeten vele mensen terugkeren naar de fundamentele dingen en helemaal opnieuw beginnen.

Warren heeft gezegd dat hij zich niet bezighoudt met het onderwijzen van profetie. Maar profetie omvat een derde van de Bijbel. Als we in aanmerking nemen dat veel van wat vandaag gebeurt overeenkomt met de eindtijdse profetieën dan is dat een grote nalatigheid met betrekking tot de hele raad Gods voor Zijn schapen.

Door dit nieuwe model hebben we een zwakheid geschapen in de kerk - door de synthese met de wereldlijke cultuur. In plaats van onze invloed op de seculiere wereld over te brengen heeft de moderne kerk de trends en de aard van de wereld geadopteerd. Dit is een droevig hoofdstuk geworden in de kerkgeschiedenis, en het is zeker geen verrassing als we zien wat de Bijbel profetisch zegt over de kerk Laodicéa⁷ van de eindtijd: mensen die heersen. Begrijpen wij door wat Gods Woord werd vervangen? In plaats van bijbelstudie, opdat wij God en zijn werk kunnen leren kennen, hebben we nu allerlei substituten⁸ om uit te kiezen.

“Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is, namelijk de begeerlijkheid des vleses, en de begeerlijkheid der ogen, en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld” (1 Joh 2:15-16).

⁴ Modus operandi: manier van handelen.

⁵ “Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods” (Dt 8:3; Mt 4:4; Lk 4:4).

⁶ Anemisch: lijdend aan bloedarmoede.

⁷ Het woord Laodicea is gevormd uit twee delen: 1. *laos*: volk, en 2. *dikazo*: persoonlijke opinie of een decreet, b.v. een uitspraak door een rechter. Laodicea kan dus zowel *volksopinie* als *volksberechting* betekenen. Het gaat om zoiets als democratie, iets wat toegespitst is op menselijke zelfzuchtige en ongoddelijke verlangens. Men maakt dan regels die *mensen* goed vinden in plaats van wat *God* zegt. Zie verder Laodicea, aan het eind van dit artikel.

⁸ Substituut: vervangmiddel.

Hoe kunnen wij het rechtvaardigen dat we wereldse concepten en ideeën aannemen om die te christianiseren en toe te passen in de kerk?! Er moet een zekere afscheiding zijn tussen het heilige en het seculiere. Wij zijn wel *in* de wereld zijn maar moeten niet *van* de wereld zijn. Een kerk moet niet geleid worden als een bedrijf of een handelszaak; het moet anders zijn dan alles wat in de wereld gevonden wordt. De wereldse waarden zijn strijdig met die van de Bijbel, waarom dan daarheen afdalen? Een beroemd iemand zei eens: “In de ogen van de dialectische⁹ filosofie is er niets vast voor altijd, niets is absoluut of heilig” - die man was Karl Marx¹⁰.

Laat mij een voorbeeld noemen dat populair geworden is. Een kerk in Hawaï houdt eens per maand en kerkdienst voor iedereen, voor jong en oud. Een korte boodschap wordt vergezeld met live muziek en weggeefprijzen. Een warme maaltijd wordt aangeboden, aan de eerste 100 wordt er geld gegeven en een tekening als prijs. Het is er plezierig, fris en het doet goed aan de gemeenschap. Maar wat voor boodschap wordt er als kerk door dit type van acties uitgezonden? Er bestaat een spreekwoord over: “*Waarmee* je hen wint is ook *wat* je met hen wint”. Hoe biedt dit een oplossing voor de problemen waarmee zij leven?

Hun kerkgroeiprincipes: “Wereldwijde waarheden die netjes worden toegepast samen met andere principes, dragen significant bij tot de groei van de kerk” (*Church Growth: State Of The Art*, 1986, p. 284, door Peter Wagner, Win Arn, Elmer Towns). Met andere woorden: wat in de wereld werkt kan toegepast worden in de kerk; dat is wat wij vandaag in actie zien.

Wanneer de kerk opening geeft aan een marktgedreven visie, door gebruik te maken van de cultuur, door mensgemaakte filosofieën, dan verbeuren zij de bescherming die Christus hiertegen geeft. Dit verandert de kerk van een Christocentrische naar antropocentrische (de mens centraal) houding. Als wij het verschil niet kennen tussen het maken van kwaliteitschristenen, gematuriseerde dienaren, in plaats van louter kerklidmaten, dan zullen wij ons inlaten met deze nieuwe methodologieën.

“Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt, en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de HEERE afwijkt!” (Jer 17:5).

Onze methoden en praktijken uit de wereld betrekken en daarop de naam van Jezus plakken om het seculiere te heiligen, is een gebrek aan geloof. Geloof in Gods Woord is het wat wij moeten beoefenen om God te behagen, niet het woord van de mens.

Wij moeten geen zakenconcepten vermengen in onze evangelische inspanningen; demografie¹¹ is een adverteringstechniek. Als de kerk marktgerichte methoden gebruikt in plaats van bijbelse, gepaard met gebed, hoe kan dan de Heilige Geest, die de mensen naar de Verlosser drijft, aan het werk zijn? Zo wordt u afhankelijker van de toegepaste methoden dan van God. Dan hebben wij Gods manier van doen verworpen. Wij zijn dan niet bezorgd over de bijbelse basis van onze methoden: als het maar werkt. In plaats van de bijbelse manier worden mensen naar een gebouw gedreven dat met veel geld omgevormd werd om het hen gerieflijk te maken. De zoeker-gevoelige kerken baseren hun kerkstructuur op menselijke leiders en methoden om hun kerk te bouwen. Jezus zei dat Hijzelf de Kerk zou bouwen. Ergens onderweg zijn we dit vergeten en vonden we het verkieslijker om Hem met menselijk-seculiere methoden verder te brengen. Dit is in wezen niets anders dan Sara's advies aan Abraham: dat hij de dienstmeid Hagar zou nemen om Gods belofte sneller te verkrijgen.

Hier een voorbeeld van de nieuwe manier om die postmoderneren te bereiken. Een advertentie (over een boek) in een tijdschrift met de titel “Jezus met vuile voeten” zegt: “de meesten denken aan Jezus als een man die het christendom stichtte. Maar het blijkt dat hij niet zomaar een man was, en hij

⁹ Dialectiek: Het denken van stelling [these] via tegenstelling [antithese] naar een synthese (Van Dale).

“Het principe van verandering volgens de lijnen van een driehoek. Een stelling heeft een tegengestelde. De twee tegengestelden versmelten in een synthese die op haar beurt weer these wordt, enz.” (F.A. Schaeffer). Het dialectische denken van onze postmoderne tijd, dat ook de christelijke wereld overrompeld heeft, tracht de Bijbel (these) met zijn tegengestelden (antithese) te verzoenen (synthese). Zie De God die Leeft van F.A. Schaeffer, achteraan dit artikel.

¹⁰ Marx en Engels zijn zowat de vaders van het dialectisch materialisme.

¹¹ Demografie: statistische beschrijving van sociale en politieke verschijnselen in of kenmerken van volkeren (Van Dale).

stichtte niet zomaar het christendom. Hij had vuile voeten, feestte (Eng. *partied*), kookte en verloor zijn leven (Eng. *got himself killed*)” (*Outreach magazine*).

Ik heb het boek niet gelezen maar als het op die manier wordt gepresenteerd wil ik het niet lezen. Alhoewel ik begrijp dat het anderen wel aanspreekt met die gevatte titel en promotie. Is dit een goede manier om mensen aan te trekken: “hij kookte, feestte en verloor zijn leven”? Wat betekent feesten (Eng *party*) voor de jonge generatie van vandaag? Jezus at met de zondaars en dronk wat wijn bij zijn eten, maar betekent dit dat hij feestte (*partied*)?! Dit zendt een verkeerd beeld en een verkeerde boodschap uit: het lijkt op een Jezus-van-de-wereld. Dit is ten behoeve van de maatschappij scheefgetrokken opdat zij iets zouden hebben waarmee zij zich kunnen relateren. Verloor Jezus zijn leven (*got himself killed*) of gaf Hij zijn leven vrijwillig om de mensen te redden waarvan hij hield? Hoe grof en wereldlijk klinkt dit!

Men maakt God zo gebruiksvriendelijk dat het erg gemakkelijk wordt om Ja te zeggen tegen de kerk, maar is dat ook een “Ja voor de Heer Jezus”? Leren zij het kruis op te nemen en te sterven aan het zelfleven zoals Jezus vraagt? Hoe kan u mensen vertellen te sterven ten aanzien van de aantrekkingskracht van wereldse invloeden als u de manieren van de wereld in de kerk brengt? Er is iets zeer fundamenteels fout met dit concept - het bezit niet louter een fundament uit de Schrift maar gaat er helemaal tegenin.

Wanneer de zichtbare verschillen tussen de Kerk en de wereld gereduceerd worden tot een minimum dan kunnen wij niet langer van hen onderscheiden worden. Paulus benadrukte het contrast tussen hoe de wereld werkt en hoe Gods volk zou moeten werken:

“En wordt deze wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw gemoed, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God is” (Romeinen 12:2).

Christus bad voor de Kerk in Joh 17 dat zij niet *van* de wereld zouden zijn, alhoewel zij erin leven:

“Ik heb hun Uw woord gegeven; en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet van de wereld zijn, zoals Ik niet van de wereld ben. Ik bid niet dat U hen uit de wereld wegneemt, maar dat U hen bewaart voor de boze. Zij zijn niet van de wereld, zoals Ik niet van de wereld ben. Heilig hen in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. Zoals U Mij in de wereld gezonden hebt, heb ook Ik hen in de wereld gezonden. En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd zijn in de waarheid” (Joh 17:14-19).

Niet *van* de wereld zijn gebeurt door heiliging (apart zetting) door de waarheid, zoals Jezus apart was gezet om voor de waarheid te leven. Van de Kerk wordt verondersteld anders te zijn en anders te handelen dan de wereld - niet haar te imiteren. Ons doel is niet op de wereld maar op Christus te gelijken. Waar ook de wereldse wegen worden geaccepteerd in verbinding met de Naam en het werk van de Heer, daar is er compromis, en zuurdeeg gaat niet vanzelf weg tenzij het wordt wegge-daan.

In Lakewood Church in Houston, Texas - de grootste kerk in het land - predikt pastor Joel Osteen tot zo'n 25.000 mensen per week, en “zonde” staat niet op het menu. Osteen zegt dat hij zich ten doel stelt “de mensen een duw (*boost*) te geven voor de week”. Hij zegt ook: “Er is jarenlang een hoop helle vuur en verdoemenis geweest. U gaat naar de kerk om uit te vissen wat u fout doet en u blijft zich slecht voelen en denkt dat u het niet zal kunnen halen” ... “Wij geloven dat wij ons moeten focussen op Gods goedheid”.

Lakewood Church

Critici zeggen dat de party-achtige atmosfeer in megakerken de spiritualiteit weghaalt uit de zondagsdiensten. “Het neigt naar een schuld-vrije, zonde-vrije omgeving” zegt Woodward. “Deze plaatsen zijn wat té uitgelaten. ... zij zijn beste maatjes met God”.

Sommige Lakewoodkwaliteiten die aantrekkingskracht uitoefenen op een jong stel zijn: “het beste verlichtings- en geluidssysteem”, een jeugd-bedieningsprogramma dat honderden aantrekt, en elke

dienst bevat 30 minuten upbeat¹² eigentijdse muziek - geen lofzangen - gespeeld door een live optredende band.

Osteen (40) zei: “Er is geen kerkelijk gevoel ... Er hangen geen kruisen op. Wij geloven daar wel in maar ik heb graag de barrières naar beneden die de mensen tegenhouden te komen. Heel wat mensen die hier komen zijn in 20-30 jaar niet meer naar een kerk geweest”.

Het serieuze in traditionele kerken schrikt de meeste kerkleden af, zegt Osteen, maar de warme koestering van megakerken als deze brengt hen terug. “Ik denk dat het een plaats is van leven en overwinning”, zegt hij. “Zij willen bemoedigd en verheven worden”. Deze benadering helpt de kerkleden echter niet verder.

Een mosterdboomkerk

Over het groeiende megakerkfenomeen rapporteert Amy Sims: “Deze gigantische heilige huizen trekken kerkgangers aan bij de duizenden, met vieringsdiensten die klanten lokken met eigentijdse muziek, televisieschermen en preken die niet ‘kerkachtig’ zijn, zo zegt de pastor van ’s lands grootste kerk. Maar critici zeggen dat de zondevrije pep-rally’s niet aanmoedigen tot persoonlijke transformatie en bezinning” (Fox News, 3-3-2004 door Amy C. Sims).

De boodschappen worden kort en bestaan meer uit anekdotische verhalen en grappen. Het is erg populair geworden Christus te verkondigen zonder het ongemak van zonde en kruis. Zij willen de aanstoot van het kruis verminderen voor een toename van aanwezigheid. Dit kan geen instructie zijn die uit de apostelen is voortgekomen - beschouw wat Paulus zei:

“Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd” (1 Kor 2:1-2).

Paulus’ boodschap was niet verschillend van die van de andere apostelen:

“Want het woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods ... Doch wij prediken Christus, de Gekruisigde, de Joden wel een ergernis, en de Grieken een dwaasheid; Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods. Want het dwaze Gods is wijzer dan de mensen; en het zwakke Gods is sterker dan de mensen” (1 Kor 18, 23-25).

De apostelen predikten Christus, de Gekruisigde. Zij trokken geen mensen aan met hun bekwaamheid verhalen te vertellen, of door hun avonturen en mirakels met hen te delen. In een tijd dat de mensen op een voetstuk worden gezet en zij zich sterren moeten voelen, zouden wij beter niet vergeten dat die verhalenvertellers geen enkel mens redden; het is de oude Bijbelse evangelieboodschap die redt. Paulus schreef aan de Romeinen:

“Want ik schaam mij het Evangelie van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid” (Rom 1:16).

Het Evangelie is Gods bediening voor een gevallen mensheid. Maar als u een bediening hebt om de verlangens van zondaars tegemoet te komen dan kan u het Evangelie niet uitleggen, want de focus is dan op *hen* gericht, wat *zij* voelen, *hun* kijk op het leven, en niet *Gods* kijk op hen. Jezus’ bediening leek daar niet op, noch die van Zijn apostelen.

De modelkerk van vandaag is die van Rick Warren (methodologie Bill Hybels, Robert Schuller, enz.). Weten de mensen hoe hij tot zijn opvattingen gekomen is? Rick Warren beschrijft zijn kerk als volgt:

“Saddleback¹³ is een soort van breedvoerig research- en ontwikkelingsdepartement van de kerk. Wij zijn niet bang te falen. Wij hebben altijd meer dingen uitgetoetst die niet werkten dan wel. Om de zoveel tijd vinden we - gewoonlijk per toeval - iets dat werkt. Dan leren we het

¹² Upbeat: positive and making you feel that good things will happen; downbeat: *an upbeat message*. (Longman Dictionary of Contemporary English, 2003).

¹³ Saddleback: Rick Warren is pastor van de 14.000-leden tellende Saddleback Valley Community Church in Orange County, California. Hij heeft in het laatste decennium tienduizenden pastoren en kerkleiders beïnvloed met zijn kerk-groei-seminaries in Saddleback, en als leider van “Bouw een Doelgerichte Kerk” workshops.

aan seminaristen aan en doen alsof we dit altijd al gepland hadden, terwijl het in werkelijkheid gewoon **het resultaat was van proberen en falen**"

(Rick Warren, <http://www.christianity.net/leadership/7L3/7L3022.html>)

Per toeval vinden zij wat er werkt! Als zij zich tot de Bijbel zouden wenden dan zou er geen toeval bestaan en geen behoefte aan proberen en falen. Warren zegt in een welbekend radioprogramma, dat zijn methoden uitlegt:

“Wij proberen iets en het werkt niet, en dan proberen iets anders; 99% werkt niet, en als we iets vinden dat werkt dan gaan wij uit en leren het aan een seminarie en doen alsof wij dat van bij het begin af wisten”.

Dit is echt niet grappig. Wie zou van zo iemand iets willen leren? Waar is de rol van de Heilige Geest in dit alles? Heeft Góð ons niet de instructies gegeven, de richtlijnen om volgen? Waarom dan niet op Gods manier werken?

In zijn boek de Doelgerichte Kerk (Purpose Driven Church) zegt Warren:

“Bekritiseer nooit enige methode die God zegent” (p.156).

De vraag is echter: als een methode niet gefundeerd is op de Bijbel, hoe kan het dan Gods manier zijn of zijn zegen wegdragen? Warren stelt ook:

“Ik beweer dat wanneer een kerk voortgaat met methoden te hanteren die niet langer werken dit dan trouweloosheid is jegens Christus”.

Gebruiken wij methoden die passé zijn, archaisch, of volgen wij Gods instructies op van Zijn Boek, die voor alle tijden gelden?

Beschouw Paulus: hij was als Jood de juiste man om eigenlijk naar de Joden gezonden te worden. Hij kende de wetten en was hierin ijveriger dan anderen vóór zijn bekering. Maar waar zond God Paulus naartoe? Niet naar de Joden maar naar de Heidenen. Dat is menselijk gezien een slechte toepassing van de Middenoosterse demografie! Maar menselijke wijsheid is niet Gods wijsheid. Gods kracht wordt volmaakt in onze zwakheid¹⁴.

Kerkleden en gelovigen zijn geen synoniemen; we mogen ze dus nooit verwarren. Zij die geloofden werden aan de Kerk “toegevoegd”:

“En van de anderen durfde niemand zich bij hen voegen; maar het volk hield hen in grote achting. En er werden meer en meer toegedaan¹⁵, die de Heere geloofden, menigten beide van mannen en van vrouwen” (Hand 5:13-14).

Vrees weerhield de mensen hen te vergezellen in de Kerk. Dat is helemaal niet “zoeker-vriendelijk”. Zij waren heilig, afgescheiden van de wereld, en de wereld had respect. Zij pleegden geen compromis om meer mensen in hun groep te krijgen. Zij deden geen moeite om eruit te zien als belangrijk en invloedrijk - zij hadden het gewoon. “De gemeenten dan, door geheel Judéa, en Galiléa, en Samaria, hadden vrede, en werden gesticht; en wandelende in de vreze des Heeren, en de vertroosting van de Heilige Geest, werden vermenigvuldigd” (Hand 9:31).

In contrast met hen die niet geloven zegt Paulus van de anderen: “Er is geen vreze Gods voor hun ogen” (Rom 3:18). Een godvrezende groep wil de dingen doen op Gods manier, zoals het is geschreven, niet op de menselijke manier zoals het wordt uitgevonden. Zij zullen geloof hebben en afhangen van God voor de resultaten¹⁶, en niet in het vlees uitwerken.

Was Jezus zoeker-vriendelijk?

Dit is een belangrijke vraag want ze raakt het hart van de nieuwe methoden om de kerk te doen functioneren. De Schrift zegt: “Want de Zoon des mensen is gekomen, om te zoeken en zalig te

¹⁴ 2 Kor 12:9: “En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Zo zal ik dan veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij wone”.

¹⁵ Gr. *prosetithento*: werden toegevoegd; van *prostithèmi*: zich aansluiten bij. KJV: “were added”.

¹⁶ Wat die resultaten ook mogen zijn! Ook dat is Gods zaak.

maken, wat verloren was” (Lukas 19:10). Wat betekent “verloren”? Niet-kerkelijken (volgens Hybels en Warren)? Of niet-gerechten volgens de Bijbel. U kan naar de kerk gaan en nog steeds verloren zijn.

Maar was Jezus zoeker-gevoelig? Nee, Jezus was dat niet. Mattheüs 13:11-12 legt uit dat Hij opzettelijk in gelijkenissen sprak om de waarheid te verbergen voor hen die Hem en Zijn boodschap afwezen, en Hij openbaarde de waarheid aan hen die de waarheid zochten. Zijn prediking en leren van de waarheid trokken de weinigen aan maar stootten de velen af. Hij had een doel in zijn manier van doen.

Jezus was niet uit op de grote aantallen maar op **grote oprechtheid** en eerlijkheid om de waarheid te willen kennen. Onze bedoeling zou dezelfde moeten zijn. Als u de waarheid compromisloos predikt dan kan u verwachten dat u er niet zoveel zult winnen als dat u er zult verliezen. Dat is de weg die wij te gaan hebben; dat is altijd zo geweest en **dat zal altijd zo blijven**.

Velen zoeken het ledenaantal van hun kerk snel uit te breiden. Maar Jezus zocht geen toename van de menigten. In feite, toen de menigten aanzwollen, gaf de Heer Jezus hen harde woorden te verstaan om hen in aantal te verminderen. Hij zei: “Ik zeg u: Als u het vlees van de Zoon des mensen niet eet en Zijn bloed niet drinkt, hebt u geen leven in uzelf. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven” (Joh 6:53-54). Hij legde uit: “De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven” (Joh 6:63). Omdat zij het niet verstonden staat er verder: “Van toen af trokken velen van Zijn discipelen zich terug en wandelden niet meer met Hem” (Joh 6:66-69). Zij verlieten Hem. Zij struikelden niet over wat Hij *deed* maar over **wat Hij zei**. Dit is belangrijk als we het vergelijken met het zoeker-vriendelijke model van kerk houden vandaag. Jezus ging hen niet achterna om hun misverstand te helpen oplossen; Hij keerde zich tot de twaalf: “U wilt toch ook niet weggaan?” (Joh 6:67). Hij maakte het voor hen niet wat gemakkelijker om te blijven. Petrus had genoeg inzicht om te antwoorden: “Heere, naar wie zullen wij heengaan? U hebt de **woorden van het eeuwige leven**. En wij hebben geloofd en erkend dat U de Christus bent, **de Zoon van de levende God**” (verwijzend naar zijn openbaring in Mt 16:15-17). Het is net zo belangrijk te weten wie Hij is dan Zijn woorden te volgen - anders kan u niet gelovig zijn. Ook dit wordt verwaarloosd in zoeker-vriendelijke samenkomsten.

Laten we eens kijken naar Jezus’ evangelisatie om te begrijpen hoe Hij individuele personen bereikte. Een rijke, religieuze jongeman kwam bij Jezus en vroeg: “Wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe?” (Mt 19:16). Kijk goed naar Jezus gesprek met die jongeman, Hij maakte het hem niet gemakkelijk. In feite gebruikte Hij de wet om hem schuldig te stellen en vertelde hem daarna alles weg te geven aan de armen, niet aan Jezus, en hij moest Hem volgen. Jezus zei niet: wel kom terug wanneer u kunt en vergeet ook niet uw geld mee te brengen. De Heer liet de jongeman gaan, Hij onderhandelde niet met hem over de waarheid en maakte het hem niet gemakkelijker:

“En ziet, er kwam een tot Hem, en zeide tot Hem: Goede Meester! wat zal ik goeds doen, opdat ik het eeuwige leven hebbe? 17 En Hij zeide tot hem: Wat noemt gij Mij goed? Niemand is goed dan Eén, namelijk God. Doch wilt gij in het leven ingaan, onderhoud de geboden. 18 Hij zeide tot Hem: Welke? En Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doden; gij zult geen overspel doen; gij zult niet stelen; gij zult geen vals getuigenis geven; 19 Eer uw vader en moeder; en: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. 20 De jongeling zeide tot Hem: Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; **wat ontbreekt mij nog?** 21 Jezus zeide tot hem: Zo gij wilt volmaakt zijn, **ga heen, verkoop wat gij hebt, en geef het de armen, en gij zult een schat hebben in de hemel; en kom herwaarts, volg Mij.** 22 Toen nu de jongeling dit woord hoorde, ging hij bedroefd weg; want hij had vele goederen. 23 En Jezus zeide tot Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal ingaan. 24 En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke ingaat in het Koninkrijk Gods. 25 Zijn discipelen nu, dit horende, werden zeer verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig worden? 26 En Jezus, hen aanziende, zeide tot hen: Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk” (Mattheüs 19:16-26).

De jongeman zocht een antwoord; hij had geen idee wat hem ontbrak om het eeuwige leven te ontvangen. Hij was vertrouwd met zijn religie maar negeerde uit te werken wat vereist was. Toen Jezus

langs de geboden ging die te maken hadden met zijn horizontale relatie met mensen, sprak de jongeman zich vrij van elke schuld: hij had dat alles onderhouden: “Al deze dingen heb ik onderhouden van mijn jonkheid af; wat ontbreekt mij nog?” Jezus sprak dan verder om de wet tot zijn hart te laten doordringen zodat de zonde die hem blokkeerde hem zou bekend worden, namelijk zijn gebrek aan medegevoel voor andere mensen. Het is het licht van de wet dat een röntgenfoto maakt van het zondige hart. De rijke man kan gedacht hebben dat hij de wet hield maar wanneer het op de praktische toepassing ervan aankwam wist hij dat hij tekortschoot. De wet - een uitleg over wat zonde is - moet deel uitmaken van onze evangelievoorstelling. De Joden in de eerste eeuw, die vertrouwd waren met Mozes en die het Judaïsme (alhoewel gecorrumpeerd door het Farizeïsme) praktiseerden, wisten wat zonde was. Vandaag echter hebben buitenstaanders (en zelfs vele Joden) geen idee van wat dit betekent. Zelfs velen die het Evangelie verkondigen begrijpen de zondekwesie niet. Zij zijn niet voorbereid om de zaken van de ziel te bespreken en Gods kijk op de mens. Het hedendaagse “nieuwe evangelie-aanbod” is niet bezorgd over de schade die zonde veroorzaakt.

Jezus verlaagde Zijn standaard niet om de vereisten voor de toegang tot Zijn koninkrijk af te zwakken. De hebzuchtige mens wil vasthouden aan zijn rijkdom en geeft niets op voor de roep van de Heer: “volg Mij”. God kan geen mens redden die voortgaat met het dienen van de Mammon. Het is het ene of het andere. Men moet kiezen tussen schatten op aarde of in de hemel. Niemand kan terzelfdertijd God én Mammon dienen (Mammon was niet louter geld: Matt 6:24). De vereiste is berouw, toegeven dat ik heb gezondigd door mijn rijkdom meer lief te hebben dan God en zij die in nood verkeren rondom mij. Voor zijn redding moest de jongeman zijn rijkdom in de steek laten door een daad: het geven aan de armen en Jezus volgen.

De Heer liet de jongeman gaan, Hij onderhandelde niet over de waarheid en maakte het hem niet gemakkelijker. Bemerkt achteraf de reactie van de discipelen: “Zijn discipelen nu, dit horende, werden zeer verslagen, zeggende: Wie kan dan zalig worden?” Maar Jezus, hen aanziende, zei tot hen: “Bij de mensen is dat onmogelijk, maar bij God zijn alle dingen mogelijk” (Mt 19:25-26). Alle zondaars, van de allerslechtste tot de minst slechte, hebben allen hun eigen obstakel. Zo kon deze rijke man zijn eigen zonde-obstakel niet nalaten. Jezus roept geen rechtvaardigen maar zondaars tot bekering (Lukas 5:32). Enkel zij die zich van hun zonde bewust worden en die zich willen bekeren kunnen Jezus volgen. De Heer Jezus wil niet dat alles hetzelfde blijft. Hij neemt niet het goede van ons om ons tot betere personen te maken. Niets willen opgeven en toch met God een relatie hebben is niet de boodschap van de Bijbel. Wij moeten alles opgeven wat noodzakelijk is, en iedereen heeft zoiets noodzakelijks.

De Heer hield niets achter en maakte het de jongeling niet gemakkelijker. Hij stelde dat Hem volgen zou inhouden: afwijzing, lijden, pijn, en vernedering - dit maakt allemaal deel uit van ons kruis dragen. Jezus riep de jongeman op tot ongemak en opoffering in zijn leven, maar hij was ongehoorzaam. Christus volgen is niet goedkoop. Het betekent dikwijls het verlies van de dingen van de wereld, niet ze te verwerven. Bereken de kosten:

“Indien iemand tot Mij komt en niet haat zijn vader, en moeder, en vrouw, en kinderen, en broeders, en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn. En **wie zijn kruis niet draagt, en Mij navolgt, die kan Mijn discipel niet zijn**. Want wie van u, willende een toren bouwen, zit niet eerst neer, **en overreken de kosten**, of hij ook heeft, wat tot voltooiing nodig is?” (Lukas 14:26-28).

Jezus rekruteerde nooit iemand onder valse voorwendsels. De weg om Hem te volgen gaat over moeilijkheden - geen gemak. Er is niet één aanwijzing in de Schrift dat Jezus volgen geen opoffering en pijn zou meebrengen¹⁷.

Jezus richtte Zich tot zijn discipelen: “Voorwaar, Ik zeg u, dat een rijke bezwaarlijk in het Koninkrijk der hemelen zal ingaan. En wederom zeg Ik u: Het is lichter, dat een kameel gaat door het oog van een naald, dan dat een rijke ingaat in het Koninkrijk Gods” (Mt 19:23-24).

¹⁷ Lees Matt 7:13-15 “Ga in door de enge poort; want wijd is de poort, en breed is de weg, die tot het verderf leidt, en velen zijn er, die door deze ingaan; want de poort is eng, en de weg is nauw, die tot het leven leidt, en weinig zijn er, die deze vinden. Maar wacht u van de valse profeten, die in schaapsklederen tot u komen ...”

Christus stelde de eis: “Alzo dan een ieder van u, die niet verlaat alles, wat hij heeft, die kan Mijn discipel niet zijn” (Lukas 14:33). Hij bood hen geen uitbundig leven aan als beloning voor het volgen van Hem zodat zij alles terug zouden krijgen. Nee, Hij eiste de nodige onthouding om Hem te volgen als de voorwaarde om Hem te volgen. Alles moet voor Hem op de tweede plaats komen. Wat de mensen echter vandaag willen is een redder zonder dat hij Heer is over hun leven. Zij willen zelf kiezen welke instructies zij willen opvolgen: een beetje van dit (de bijbel), een beetje van dat (de wereld). Zij willen de belofte van de hemel voor later maar niet de smalle weg op aarde die naar de hemel leidt.

Dit alles toont aan dat de zonde NOG STEEDS het belangrijkste probleem is dat behandeld moet worden. Niets is innerlijk veranderd, enkel uiterlijk - hoe wij leven. Wij verkeren nog steeds in de menselijke toestand van Adam en Eva na de zondeval. Jezus' antwoord aan ons is daarom niet anders dan dat van in Zijn dagen

Zie verder over:

- Rick Warrens “Doelgerichte Kerk” en “Doelgericht Leven”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doelgericht.pdf>
- Kerkgroei beweging versus Bijbel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kerkgroei.pdf>
- Robert Schuller: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/schuller.pdf>
- Peter Wagner (Vineyard): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/vineyard.pdf>
- In Drie Golven (M. Amesz): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/In-drie-Golven.pdf>
- De eindtijdse kerk: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gemeentetijdperk.pdf>
- Het kruis opnemen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kruis.pdf>
- De mosterdboom: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Gelijkenissen-Mt13.pdf>
- De smalle weg: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/christenreis.pdf>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm